

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Augustanae Confessionis Historiam, Rectore
Magnificentissimo, Serenissimo ... Friderico Augusto,
Principe Regio ... A Recentiorum Quorundam Corruptelis
Breviter Vindicatam Dabunt**

**Wernsdorf, Gottlieb
Seeger, Johann Friedrich**

Vitembergae, 1705

§XXI.

[urn:nbn:de:bsz:31-67830](#)

ditionem alio , quam quatenus cum priore conveniat,
sensu , accipere voluissent. Damus igitur non discrimi-
nasse Confessiones mutatam , & non-mutatam Principes,
sed quod latit dolus , qui simul ac deprehensus fuit , ac pa-
tuit , mutatam nunquam probarunt. Non etiam con-
fundi debent sententiae Principum recte statuentium de
doctrina , cum studiis eorum , quorum t. t. consiliis rege-
bantur. Illi non alia de causa probarunt , quam quia sub-
stantialiter non differre speciosis quibusdam rationibus
erant persvasi. Hi vero id unice dabant operam , ut mu-
tatam C. laudando aditus patefieret ad invehendum
Cinglianismum , quibus etiam consiliis alicubi respon-
disse eventum incommodo nostro didicimus. Vid. Hist.
A. C. Wolsio opposita f. 439. sq. quam se auctoritate pu-
blica scripsisse ipse Selneccerus testatur in der Wieder-Ant-
wort c. Pezelium p. 147. Add. Osiander H. E. sec. XVI. L.
III. c. 42. p. 713. Hönius in Hist. Conv. Numb. & alii.

§. XXI. Obvertitur postremo e.) multos e Nostris,
Brentium , Andream , Chytraum , Chemnitium , mutatam con-
fessionem laudasse , & speciatim Selneccerum multa in eos ,
qui audeant improbare , convicia conjecisse. Mentzerum quo-
que mutatam Confessionem in Proleg. ad A. C. ab omni crimi-
ne absolvisse. Vid. Hexas p. 18. 19. 21. Consentit Auctor der
Erwegung p. 120. 122. 123. Respondemus a.) Brentium pro-
basse mutationem Confessionis falsissimum est. Jac. enim
Andrea , quo ille familiariter est usus , Hertzbergae in Col-
loquio est testatus , sepe se audivisse Brentium , ea de muta-
tione querentem. Vid. Act. Servestana p. 92. Laudasse in
prima Saxonie sue editione Chytraum , largior : in altera
vero dispunxit , quod eodem in Colloquio obvertenti
Amlingio respondit , non Chemnitius , cui id tribuit Arnol-
dius l. c. f. 214. sed Selneccerus , qui & ipse t. t. fassus est,

multa se olim scripsisse, que jam publice retractet, quibus ni-
miæ Conf. mutatæ laudes haud dubie sunt accensendæ.
Menzero id tribui a Strimesio p. 20. quo d. mutatam C. in
ipsis rebus plane cum prototypo convenientem habuerit, ma-
ximopere miror. Quando enim l. c. scripsit: *Qui mu-*
tatam Confessionem ad misserunt publice testati sunt, bactenus,
& non aliter, a se recipi, quatenus in ipsis rebus plane conve-
niat cum prototypo: facile apparet Eum rō quatenus non
causaliter, sed restrictive sumpsisse, mutatamque C. ad-
mittere voluisse, non quia, sed quatenus & quoad cum pro-
totypo conveniat. Ex parte ergo probavit, non toto: sub
restrictione, non simpliciter. Addo b.) distingvi oportet
re inter *usum & abusum* mutatæ Confessionis. Si quis
enim Articulum ejus X. proprie, literaliterque intelligat,
&, ambigue licet positum, in partem meliorem accipiat, &
ex mente Lutheri, & non mutata Confessionis explicet, tol-
lerari utique, si non ut *ingenua Confessionis particula*, fal-
tem ut *bona quædam sententia* poterit, cum nihil *palam*
falsum impiumque contineat. Unde & Chytraeus in quadam
ad Russivum Epistola p. 1185. scribit: *si sana & Lutberana ex-*
plicatio retineatur, eam rejici non posse. Si quis autem eundem
sensu sequiore accipere, ejusque verbis ad premendam, vel
etiam prodendam veritatem, & occultandum, invenendum
que errorem abuti velit, quod fecisse nonnullos hucdum
meminimus, tum eundem ut *ambidextrum*, nec edendæ
Confessioni, quæ semper *ingenua esse* debet, idoneum, omni-
no rejiciendum esse putamus.

§. XXII. Substantiam esse Conf. mutationem huc-
dum confutatis adversarii argumentis ostendimus. Vi-
deamus II.) num Philippus, consilio Lutheri, & publica au-
toritate, an vero privato suo consilio Confessionem mutaverit?
Ac prius quidem illud affirmarunt olim Theologi Ele-
ctora-